

els moros i cristians

Les festes de moros i cristians són una commemoració tradicional de les batalles dels pobles cristians europeus enfront dels àrabs, els sarraïns i els turcs a partir, sobretot, de la culminació de la victòria cristiana el 1492. Esta evocació constituïx l'argumentari principal d'estes festes de la manera en què les coneixem en el present, després de l'evolució evident que han tingut al llarg dels segles.

En un principi estes celebracions tenien lloc per a honorar o exaltar algun fet puntual de la reialesa, però amb el temps s'han incorporat a les festes majors de moltes poblacions en honor del patró local.

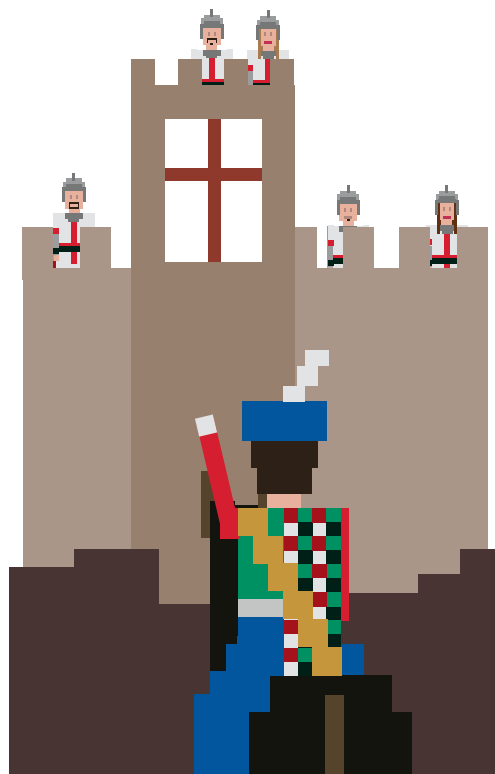
Així, el conjunt d'actes que definixen la festa de moros i cristians conformen una trilogia bàsica: 1) l'entrada de filaes, 2) el dia del patró, i 3) el dia de l'alardo o de les ambaixades amb les pertinents batalles d'arcabuseria.

En l'àmbit valencià, l'esquema de la festa comprén estos tres dies essencials, però cada població sovint les reinterpreta i hi incorpora elements o en trau. Per això, de nord a sud, des dels pobles de la costa als de l'interior, des d'on sobreviuen des de fa segles fins als llocs de nova adopció, ens trobem una gran varietat i riquesa folklòrica, històrica i, no cal dir, lúdica.

A la fi, no passem per alt que, a més de la Península Ibèrica, estes commemoracions també s'implantaren en altres països d'Europa i de Llatinoamèrica que trobem denominades de diverses maneres: *relaciones*, *parlamentos*, *dances*, *retos*, *mojigangas*, *alardes*, *morismas*, *soldadesca*, *moreška*, *morris dance*, *cavalladas*, entre altres, però totes elles, en efecte, són variacions del gènere moros i cristians.

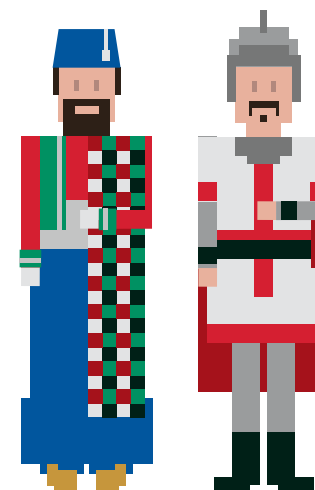

armament

ambaixada

moros i cristians

Disseny i il·lustracions: Sira Mollà Documentació: Unitat de Normalització Lingüística Depòsit legal: V-2573-2013 Impressió: Impremta Provincial